

господарювання, але потребують розвитку. Це стосується, зокрема, деяких адміністративно-правових санкцій, що передбаченні у Господарському кодексі України, але не знайшли закріплення в інших законах. Зокрема, не закріплені адміністративно-правові санкції як зупинення дії ліцензії на здійснення суб'єктом господарювання окремих видів господарської діяльності, скасування державної реєстрації суб'єкта господарювання [3, с. 180-185].

Отже, господарсько-правова відповідальність покликана стимулювати належне виконання вказаних зобов'язань, гарантувати законні права та інтереси контрагентів, споживачів та самої держави, в тому числі й відшкодування збитків учасників товарообігу самої держави. Господарсько-правова відповідальність є одним із важелів механізму господарювання, і в цьому визначається його особливість.

Література

1. Бабак О. Основні види відповідальності суб'єктів господарювання у зовнішньоекономічній діяльності / О. Бабак // Підприємництво, господарство і право. – 2011. – № 10. – С. 144-148.

2. Заярний О. А. Деякі особливості господарсько-правової відповідальності за порушення організаційно-господарських зобов'язань, що виникають з договорів О. А. Заярний // Вісник господарського судочинства. – 2009. – № 7. – С. 171-177.

3. Щербина В. С. Адміністративно-господарські санкції в системі заходів господарсько-правової відповідальності / В. С. Щербина // Вісник господарського судочинства. – 2012. – № 2. – С. 180-185.

УДК 347.462(043.2)

Козирєва В. П., к.ю.н., доцент,
Якимець Д. О., студент,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ГОСПОДАРСЬКОГО ЗАКОНОДАВСТВА В УКРАЇНІ

Після набрання чинності з 1 січня 2004 р. ГК України досі виникає чимало розбіжностей у регламентації діяльності акціонерних товариств, у запобіганні рейдерству, у визначенні правового статусу суб'єктів господарювання тощо.

Сучасним господарським законодавством нашої держави невдоволені не тільки вітчизняні суб'єкти господарювання, але й іноземні. Це пояснюється тим, що вони, реалізуючи свої господарські функції, не можуть розраховувати на цілком безпечні та стабільні умови праці. Оскільки, попри безліч поточних проблем у сфері господарювання,

основною проблемою усе ж таки залишається недосконале господарське законодавство України. Наведена проблема є наболілою сьогодні.

Щодо ряду проблем, які характерні для господарського законодавства, то основні уже давно визначені, а найперші з них це:

- значна розгалуженість і наявність великої кількості нормативних актів;

- перевага у господарському законодавстві комплексних нормативних актів;

- наявність в господарському законодавстві великої кількості нормативних актів обмеженої сфери дії;

- наявність у господарському законодавстві дореформених нормативних актів;

- притаманність господарському законодавству нормативних актів СРСР;

- відсутність чіткої регламентації процесу розробки, узгодження, експертизи та внесення на розгляд до відповідних органів проектів законів та підзаконних нормативно-правових актів [1, с. 5];

- проблема співвідношення господарського і цивільного законодавства;

- наявність застарілих положень у господарському законодавстві;

- корумпованість судової системи;

- недосконалість процесуального права [3, с. 76].

Це далеко не усі проблеми, що притаманні для законодавства у сфері господарювання. Суттєвими є також і суб'єктивні чинники, що проявляються у:

- неадекватному регулюванні;

- невмінні, а то й небажанні дотримуватися юридичної техніки, яка застосовується з метою уникнення нових колізій;

- низька правосвідомість учасників господарських відносин;

- тривалі дискусії науковців щодо деяких аспектів функціонування господарського законодавства України, що призводить до «гальмування» законодавчого процесу.

Великою проблемою для господарського законодавства України є пасивність самих суб'єктів господарювання. Вони не виражають свого ставлення до сьогоднішньої проблемної ситуації, що притаманна галузям права, зокрема, господарському праву, чітко не висловлюють своїх бачень щодо покращення правового регулювання процесу господарювання в Україні. Одразу виникає питання: «Чому така ситуація склалася в нашій державі»? Можливо це вигідно комусь, або це – просто малорозвинута правова свідомість суспільства.

Здорова, розвинута правосвідомість членів суспільства, зокрема суб'єктів господарювання, є важливим аспектом для вдосконалення законодавства, адже такі особи є первинними суб'єктами господарського

процесу і ніхто краще за них не знає, як зробити господарську систему ефективним елементом соціально-економічного розвитку держави і суспільства.

Такі суб'єкти повинні розуміти, що є правомірним і неправомірним. Господарюючі суб'єкти повинні усвідомити, що свою правову свідомість, правову культуру, правову ідеологію, необхідно вдосконалювати, розвивати.

При врахуванні їхніх побажань та практичних навиків у поєднанні з високоякісною роботою державних органів влади при розробці та втіленні у життя законодавчих актів сфери господарювання, можна досягти неабиякого позитивного результату.

Діапазон розвитку та вдосконалення економіко-правової моделі, в якій можливе повне забезпечення прав суб'єктів господарювання, є досить широким. Головне полягає у тому, щоб опрацювати досвід зарубіжних країн, використовувати свій з урахуванням умов України трансформувати його в її правову систему. Сприяти захисту і створенню суб'єктів господарювання і забезпечувати їх права. Суб'єкти підприємництва повинні бути впевнені, що вони в повній мірі застраховані і захищені від некомпетентності законотворчих органів та неякісного правового регулювання. Підприємці повинні відчувати, що вони потрібні державі, а також відчувати її фундаментальну надійну підтримку, оскільки вони будують та розвивають її економіку [2, с. 73].

Таким чином, однією з умов функціонування ринкових відносин є правове забезпечення господарської діяльності, яке включає, зокрема, створення законодавчої основи, тобто системи нормативних актів (головним чином у формі законів), що визначають правовий статус суб'єктів господарювання та регламентують різні аспекти господарської діяльності. Становлення національного господарського законодавства в Україні пов'язане з труднощами, спричиненими насамперед економічними та соціально-політичними факторами.

Література

1. Мамутов В. Загальні проблеми науки господарського права на стику ХХ та ХХІ століть / В. Мамутов // Право України. – 2010. – № 8. – С. 4-11.

2. Модернізація державного управління та європейська інтеграція України: наукова доповідь / [авт. кол.: Ю. В. Ковбасюк, К. О. Ващенко, Ю. П. Сурмін та ін.]; за заг. ред. Ю. В. Ковбасюка. – К.: НАДУ, 2013. – 120 с.

3. Прилуцький Р. Б. Господарське законодавство України: сучасний стан та перспективи подальшого розвитку / Р. Б. Прилуцький // Юридична наука. – 2012. – № 4. – С. 70-86.